

KANCLARZKA Pl. Kolegijski 17, 61-841 Poznań		
WPLYNĘŁO DNIA	2016-03-16	WYKONANO DNIA
L. dz.	589	akt
Bożnań,		

P. Olszewski
PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA POZNAŃ
GP

14.03.2016r. Grzegorz Ganowicz

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.65.2016.8

Wywołany do 490 13.03.16 r. o. P. Olszewski

URZĄD MIASTA POZNAŃ BIURO RADY MIASTA SEKRETARIA		
WPLYNĘŁO DNIA	16 MAR 2016	WYKONANO DNIA
L. dz.		589
ZBIERKA SP	KN-I.4131.1.65.2016	

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 ze zm.).

orzekam

nieważność uchwały Nr XXIV/324/VII/2016 Rady Miasta Poznania z dnia 9 lutego 2016 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Jeżyce-Północ” część D w Poznaniu - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwałą Nr XXIV/324/VII/2016 z dnia 9 lutego 2016 roku Rada Miasta Poznania uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Jeżyce-Północ” część D w Poznaniu.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 15 lutego 2016 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 ze zm.) - zwanej dalej „u.s.g.” - oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 199 ze zm.) – zwanej dalej „u.p.z.p.”

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał;

przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodne z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21.01.2009r., sygn. akt III SA/Łd 564/08, wyrok NSA O/Z we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999r., sygn. akt II SA/Wr 364/098).

W myśl normy art. 4 ust. 1 u.p.z.p. ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zatem obligatoryjnych ustaleń co do przeznaczenia oraz określenia sposobu zagospodarowania terenów dokonuje rada gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego mają charakter przepisów powszechnie obowiązujących i stanowią podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Tym samym muszą spełniać wymagania stawiane aktom prawa miejscowego, oczywiście z uwzględnieniem specyfiki przedmiotu regulacji oraz formy.

Stosownie do regulacji art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 u.s.g.

W orzecznictwie pojęcie "zasad sporządzania planu miejscowego" interpretowane jest jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy. Zasady sporządzania planu miejscowego dotyczą zatem zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna oraz załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Przy czym zawartość planu miejscowego określają art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 4 oraz art. 20 ust. 1 u.p.z.p., przedmiot określa art. 15 ust. 2 i 3 u.p.z.p., natomiast standardy dokumentacji planistycznej (materiały planistyczne, skalę opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardy oraz sposób dokumentowania prac planistycznych) określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - Dz. U. Nr 164, poz. 1587 ze zm. - zwane dalej „rozporządzeniem” (por. wyrok NSA z dnia 25 czerwca 2015r., II SOK 1333/15; wyrok NSA

z dnia 25 czerwca 2015r., II OSK 1328/15; wyrok NSA z dnia 29 maja 2015r., II OSK 2661/13, CBOSA).

Z art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. wynika, że planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów. Ponadto obowiązek określenia miejsc parkingowych wpisuje się także w wymóg uregulowania przez organ gminy zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. Zgodnie z § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia wymogi w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać m.in.: wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Analiza treści przedmiotowego planu wskazała, że nie określono w nim wymaganego normatywu miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy usługowej, oznaczonego w planie miejscowym symbolem MW/U, co stanowi rażące naruszenie ww. norm prawnych.

Podnieść także należy, że w § 8 pkt 3 lit. a tiret pierwsze ww. uchwały dopuszczono „*wysunięcie przed linię zabudowy części budynku na wysokości nie mniejszej niż 3,5 m nad poziomem terenu, takich jak: okapy, gzymsy, balkony, wykusze, o nie więcej niż:*

- *1,2 m, w przypadku, gdy linia zabudowy stanowi jednocześnie linię rozgraniczającą terenów dróg, (...)*”

W związku z dopuszczeniem wysunięcia poza tę linię takich elementów budynku jak okapy, gzymsy, balkony, wykusze stwierdzić należy, że Rada Miasta Poznania dopuściła się przekroczenia zakresu planu wyznaczonego przez część graficzną wskazaną w uchwale nr XVII/186/VI/2011 z dnia 30 sierpnia 2011 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Jeżyce - Północ" w Poznaniu. Tym samym Rada poczyniła ustalenia dla terenów nie objętych przedmiotowym planem naruszając

art. 14 ust. 1 i 2 u.p.z.p. poprzez zawarcie w planie miejscowym ustaleń dla terenów nie objętych przedmiotowym planem.

Równocześnie wskazać należy, że w § 8 pkt 3 lit. a tiret drugie uchwały Nr XXIV/324/VII/2016 Rady Miasta Poznania z dnia 9 lutego 2016 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Jeżyce-Północ” część D w Poznaniu, zawarto dopuszczenia wysunięcia o nie więcej niż 2,0 m niektórych elementów budynku poza linie zabudowy, które nie pokrywają się z linią rozgraniczającą terenów dróg. Należy zwrócić uwagę, że wszystkie wyznaczone w planie linie zabudowy zostały wyznaczone w liniach rozgraniczających dróg.

Mając na uwadze powyższe wydanie niniejszego rozstrzygnięcia jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski
Zbigniew Hoffmann

Otrzymują:

- Rada Miasta Poznania,
- Prezydent Miasta Poznania.

SEKRETARIAT		02
Prezydent Miasta Poznania		
WPISANO DNIA	2016 -03- 21	WPISANO DNIA
L. dz. _____ z al. _____		
znak spr. GP.II.A		

Przewodniczący Rady Miasta Poznania

RM.II.007.4.2016

2103 16 - 757

Poznań, 21 marca 2016 r.

Pan
Jacek Jaśkowiak
Prezydent Miasta Poznania
w miejscu

W załączeniu przekazuję Panu Prezydentowi Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wlkp. z dnia 14 marca 2016 r. orzekające nieważność uchwały Nr XXIV/324/VII/2016 Rady Miasta Poznania w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Jeżyce-Pn” część D w Poznaniu – ze względu na istotne naruszenie prawa.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA POZNAŃ
Grzegorz Ganowicz

Przewodniczący Rady Miasta Poznania

RM.II..007.4.2016

Poznań, 14 kwietnia 2016 r.

PEŁNOMOCNICTWO

Udzielam radcy prawnemu, panu Marcinowi Kasprzakowi, wpisanemu na listę radców prawnych pod nr PZ 2340/07, pełnomocnictwa do reprezentowania Rady Miasta Poznania przed sądami administracyjnymi, w sprawie skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego znak: KN-I.4131.1.65.2016.8 z dnia 14 marca 2016 r. orzekające nieważność uchwały Rady Miasta Poznania z dnia 9 lutego 2016 r. Nr XXIV/324/VII/2016 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Jeżyce - Północ” część D w Poznaniu- ze względu na istotne naruszenie prawa.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA POZNAŃ
Grzegorz Cichoń

